

и мѣлченіе-то било нѣщо, то било истенна, и бивало двоемисленно, нѣи тука у земаме мѣлченіе-то на наши тѣ прѣдставители, препятство за насъ.

Излишно е даказваме чи народъ-тъ си е получилъ полвинѣ-тъ отъ исканіе-то, безъ прѣдставители, слѣдва чи непременно ще получи и онѣзи половинѣ, само нека живѣй великій-тъ и праволубивійтъ ни царь азисъ, и тогава сме увѣрени отъ всяка една стѣрнѣ чп, грѣкъ неможе да доведе неговъ лагеръ у средъ бѣлгаріѣ да ни наложи съ силѣ първосвященници, священници, учителя, и поучители, и то е знакъ чи щемъ сполучемъ и онѣзи полвинѣ на исканіе-то си.

По умственни размишленіѣ щемъ видимъ чи вѣсточный-тъ вѣпросъ отъ одавна шава, нѣ най познатъ стана отъ кримско-то вѣстаніе, той отъ тогасъ насамъ полѣка полѣка вмѣкнасъ въ сички европѣйскі кабинети, и днесъ за днесъ тѣи примъ кабинети като чи иматъ междуси несѣединеніе (discordie) за рѣшеніе-то му, ако идасъ консулативни за това рѣшеніе, но сѣ пакъ и въ голѣмо падминуваніе (Rivalitate) кое то бива и причина тѣ сѣ продължава.

Понеже неможе да сѣ прѣдвиди какво преустрояваніе ще бѣди после рѣшеніе-то за туй всички европейски кабинети тамо тѣжатъ, да би било благоденствіе въ бѣдѣщностъ, за това сѣ и въ найпослѣдний-тъ степѣнь на найвисоко-то умодѣйствіе (Meditatione) такова високо дѣйство стана на 1856. у парижъ нѣ биде безъ тѣченъ резултатъ, що и защо; не сѣ знае, нѣ както идае виждатъ сѣ тайни нѣкакви неизбежности (апокри-